

עליהם קצינים שלא ברשותי שהיו מבקשים עור מפרעה כמו שאמר לעזר במעון פרעה ולחכות בצל מצרים (שם ל, ב).
נסע כי נסע מלכיש (ישעיה לו, ח), ורוח נסע מאת יי (במדבר יא, לא), ונסע אברם (בראשית יב, ט), והנה מצרים נסע אחריהם (שמות יד, י), רוב הבנין בש"א והסמך הוא קל. ונסעו מסכות (במדבר לג, ו), נסעה ונלכה (בראשית לג, יב). ונדגש ונסעה מנרה אהיה (עזרא ח, לא). ויש אומרים נסעה ונלכה ציווי בתוספת ה"א. קוטו סעו (דברים ב, כד), הלך ונסע (בראשית יב, ט), ויהי בנסע הארץ (במדבר י, לה). אלו והדומים לרם הם פעלים עומדים. והיוצאים ונסע את היתד הארג (שופטים טו, יד), ונסע עם הברית (שם טו, ג). ויש לפרש גם אלה עומדים, ופירוש ונסע ויסע עם, כלומר נפעל עם הדלחות וכן ונסע את היתד. והנפעל דורי נסע ונגלה (ישעיה לח, יב), הלא נסע יתרם בם (איוב ד, כא).
הפעיל והפעל הכבד ונסע מטה את ישראל (שמות טו, כב), והמלא תסיעי (מלכים ב, ד), ונסעו אבנים גדלות (שם א, ה, לא), טסיע אבנים (קהלת י, ט). והשם אבן שלמה נסע טסע (מלכים א, ג), פירוש שהיו מסייעים האבנים שלמות פההר, ולא שהיו בונין מאוחן שהיו מוצאים פסולות רק הסיעו אותם מהרר. וכן כתוב ונסעו אבנים גדלות (שם ה, לא). והקבוץ וילך למסעיו (בראשית יג, ג), ובהקל את מוצאיהם למסעיהם (במדבר לג, ב), אלה מסעיו בני מסע ישראל (שם לג, א). והשם בענין המקור וקמסע את המחנות (שם י, ב), כאילו אמר ולהסיע את המחנות. וכן קום לך למסע לפני העם (דברים י, יא), כלם ענינם ידוע. חנית מסע ושריה (איוב מא, יח), שם כלי מכלי המלחמה. וכן פירושו המפרשים. וכן אמר המסרה מסע ב' ואינון בתרי לישני. ורבי יונה פירשו מענין נסיעה כמו אבן שלמה מסע. ורצה לומר החנית המוסעה ביד לא החגורה בחרב.
נסך אם אפק שמים שם אתה (תהלים קלמ, ח), פירושו אם אעלה. ובארמית וקפק דניאל מן גבא (דניאל ג, יד), פירושו והועלה.
נעל ויסר דלתות העליה בערו ונעל (שופטים ג, כג), נן נעול אחתי כלה גל נעול (שיר השירים ד, יב), והנה דלתות העליה נעלות (שופטים ג, כד), ענין דכל ענין סגירה במנעול. ובענין הזה נקרא הכלי שסוגרים בו הנעול הנעול, על כפות הפנעול (שיר השירים ה, ה), מנעוליו ובריותיו (נחמיה ג, ג). וכן נקרא הכבל נעל נעל בענין הזה על אדום אשליך נעלי (תהלים ס, י), פירוש כבלי, כי הכבל כאילו סוגר האדם ומונעו מלכת ומלברוח. כי כן נקרא במקום אחר הכבל בלשון סגירה ויהנהו בסוגר (יחזקאל יט, ט), ואף על פי שאפשר להיות סוגר שם לבית המאמר. וענין אחר ונסעך תחש (שם טו, י).

והעין בשוא ופרח. והכבד וילבשום ונעלום (דבר הפעיל הימים ב' כת, טו). והשם חלוץ הנעל (דברים כה, י), של נעלה (יהושע ה, טו), והרריך בנעלים (ישעיה יא, טו), של נעליך מעל רגליך (שמואל ג, ה), ולא נחק שרוך נעלי (ישעיה ה, כו). וקבוץ השנים בעבור נעלים (עמוס ב, ו), נעליכם ברגליכם (שמות יב, יא). ויש מפרשים מהענין הזה על אדום אשליך נעלי (תהלים ס, י). ולשון נקבות ונעלות בלות ומטלות (יהושע ט, ה). ובתוספת ט"ם ברזל ונחשת מנעלה (דברים לג, כה), כלומר מנעל מדרך רגליך בהרים יהיה ברזל ונחשת, רוצה לומר שיהיו בחלקו הרי ברזל ונחשת. ויש מפרשים אותו מהענין הראשון כלומר שתהיה ארצו חזקה כאילו סגורה בחומות נחשת וברזל.
נעם נעמת לי מאד (שמואל ב, א, כו), ושמעו אמרי כי נעמו (תהלים קמא, ו), ודעת לנפשך ינעם (משלי ב, י). והשם כי נעים כי תשמרם בכמנך (שם נעים כב, יח). והקבוץ ושניהם פנעמיים (איוב לג, יא). וקבוץ הנקבות נעמות כימיך נצח (תהלים טו, יא). והתאר כל הון יקר ונעים (משלי כד, ד), ונעים זמרות ישראל (שמואל ב, כג, א), הנאהבים והנעימים (שם א, כג). ומשקל אחר נעמן נמעי נעמנים (ישעיה יו, י). והשם נעמן במשקל אחר דרכיה דרכי נעם (משלי ג, טו). ומשקל נעם אחר וכל אלהם בנעמיהם (תהלים קמא, ד), ענין הנעימות מנעמיים ידוע בענין היופי. ויש לפרש כי נעים כי תשמרם בכמנך מן והיית נע ונד (בראשית ד, יב), כלומר אם לא תשמרם בכמנך סהרה יהיו נעים וילכו להם.
נעץ נכפלה בו למד הפעל תחת הנעצוץ (ישעיה נעצוץ נה, יג), וככל הנעצוצים (שם ג, יט), אחד מן האילנות הפחותים. וכרב רבי יהודה אפשר שהווא שקורין לו בערבי נעצוץ¹). והמפרשים פירשו בו סדרתי בערבי²). ורבינו סעדיה ז"ל פירשו קוצים לבנים הדים. נערזו לגורי אריות (ירמיה נא, לח), פירוש שאגו והמו. והנעירה בדברי רבותינו ז"ל בחמור באמרים (ברכות ג, ע"א) חמור נער. וכתב רבי יונה מזה השרש כי נערזו ממענין קדשו (זכריה ב, יז), והוא האר על משקל נערז יבול אלא שנחלפה החנועה בעבור העין. וכן כרבנו אדוני אבי ז"ל, ואמר לשון נער על האל ירהבך על דרך יי מציון ישאן (יואל ד, טו). וענין אחר גם חצני נערתני

1) I. e. Arab. نَعَس. Cf. Celsii Hierobot. p. II. pag. 191; Sprengel, Geschichte der Pflanzenkunde I. 12; Gesenius, comment. ad Jesaiam. VII, 19.
 2) I. e. Arabie ستر species loti arboris cuius fructus نَبَق appellatur. Kam. Dj. Freitag, pars II. pag. 299.